

få det regnestykke til at hænge sammen, men lad det nu være.

Jeg vil lige sige noget om højhastighedstog og det, der var med TEN-systemet, for hr. Kaj Ikast har ret i, at hvis man går ind med et højhastigheds-koncept og ikke får gjort noget, så vores godssystemer kommer til at gøre bedre, bliver det altså helt bizart.

Højhastighedstog var vi meget langt med i de forhandlinger, vi havde, hvor vi også havde Venstre og De Konservative med bl.a. til den høring, der var om elektrificering. Det blev slået meget fast, at det ikke er smart i Danmark, for toget når jo dårlig nok at stoppe, før det er ude af landet igen. Med hensyn til TEN er det jo os selv, der afgør, hvordan vi går ind i nettet, og sådan som det ser ud i nu i øjeblikket, er det altså tumpet, for nu at sige det sådan.

KL 15.20

Der har vi en højhastighedstogidé, og hr. Kaj Ikast beskrev glimrende et højhastighedstog, man kan se det sådan flintre ned igennem Jylland og bonk, og så tøv, tøv, tøv, tøv videre ned til Hamburg, og det bliver der ikke lavet om på.

Der vil jeg så godt lige sige, at Femern går jo også ind i det samme tøv, tøv-system, så det er ikke den vej, vi udbygger det. Den store prop ligger der, og der er ikke udsigt til den udbygning, der i givet fald skal være. Den må man lave østover.

(Kort bemærkning).

Niels Sindal (S):

Ja, fru Margrete Auken har næsten svaret, men jeg vil godt appellere til, at vi ikke tager alle de her tekniske udgaver af togforbindelser op i sådan en eller anden debat, hvor vi måske ikke kan overskue det, for der er jo ikke tale om, at man skal blande det hele i en stor pærevælling, som hr. Kaj Ikast var inde på. Man vælger højhastighed mellem nogle meget store byer i Europa, og så vælger man andre koncepter rundt omkring.

Det, jeg ville sige, var om det spørgsmål, der var oppe tidligere om koordinering. Jeg tror, det er utrolig væsentligt. Vi har noget i Bruxelles, der hedder Airtraffic Control. Vi kunne også inden for godset skabe det samme omkring jernbanenettet på europæisk plan.

På den måde tror jeg, at man kan komme videre, og jeg tror også, at teknologien, forskellige former for signaltjenester og ATC, gør, at man kan udnytte eksisterende skinneret noget bedre.

Men jeg vil godt appellere til, at vi tænker lidt over hvidbogens tanker og lidt mere europæisk, for vi kan godt tage en debat om det danske jernbanesystem, men det mener jeg vi skal gøre en anden dag.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg sidder jo og bliver helt begejstret og varm om hjertet, når jeg hører hr. Kaj Ikast tale om behovet for investeringer i jernbanen og de store succeser, vi har haft. Det håber jeg også vil vise sig, når hr. Kaj Ikasts parti og trafikministeren skal udmønte det i konkrete trafikinvesteringer.

Jeg håber da, det vil vise sig, at når man skal til at prioritere, om man vil bruge en masse penge på, lad os sige en Femer Bælt-bro eller en motorvej mellem trafikministerens hjemby Vejle og Herning, vil man tage hr. Kaj Ikasts kloge ord til efterretning og sige, at måske skulle man bruge nogle af de dejlig mange penge på at få gjort det danske jernbanenet konkurrencedygtigt og få rettet op på de mangler, der er i jernbanenettet og de store investeringer, som hr. Kaj Ikast taler så varmt om.

Jeg vil håbe, at også hans parti og resten af regeringen vil lade sig bevæge af hans varme tale.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Af hensyn til historien må jeg altså lige sige til hr. Kaj Ikast, at fru Margrete Auken og undertegnede har faktisk været nogle meget, meget seje forkæmpere for jernbanetransporterne over Storebælt. Oven i købet var det sådan, at det både var VS og SF dengang i 1985, der støttede det her. Vi kom så langt, at vi var lige ved at overtale Venstre, som jo altid gerne vil spare lidt på pengene, og det var vi enige med dem i, til at få lavet en ren jernbaneforbindelse.

De var meget charmeret af det, indtil det viste sig, lidt forbavsende eller ironisk, kan man sige, det foregik nemlig i en lufthavn i Nordjylland, at de fremtrædende Venstremedlemmer alligevel ikke turde, da det kom til stykket, fordi de ikke helt havde været i stand til på hjemmefronten at overbevise deres mager om, at det her var en genial løsning, hvad de godt nok selv mente det var.

Jeg tror egentlig godt, hr. Ikast kan huske historien, så jeg ville være lidt glad, hvis han kom herop og bekræftede, at sådan var det faktisk. Det er jo ikke så mange år siden.